

I Landkommuner med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 2 000 Indbyggere, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at fastsætte, at der for Aldersrentenydere, der har Bopæl udenfor den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, skal ske et for alle lige stort procentvis Fradrag i den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke fastsatte Aldersrente, hvilket Fradrag dog ikke maa bringe denne ned under den for Flækker og andre Landkommuner fastsatte.

Ved den yngste Ægtefælles Opnaaelse af 65 Aars Alderen drager Kommunalbestyrelsen Omsorg for, at den Ægteparret tilkommende Aldersrente fastsættes efter de for Ægtepar, hvor begge er fyldt 65 Aar, gældende Regler.

Afgaar en Rentenyder, der er gift, ved Døden, fastsættes den efterlevendes faste aarlige Rente efter den Alder, den ældste af Ægtefællerne havde, da de begyndte at oppebære Aldersrente, for saa vidt den paagældende ved den anden Ægtefælles Død isøvrigt opfylder Betingelserne for at nyde Aldersrente. — — —

Tilsvarende Regel gælder, naar Ægteskabet opløses ved Skilsmisse, eller et Ægtepar opnaar Separation, eller dets Samliv er ophævet, uden at der foreligger nogen Sandsynlighed for, at det indenfor en overskuelig Fremtid paany vil blive genoptaget. Hvorvidt Samlivet paa den anførte Maade er ophævet, afgøres af den kommunale Myndighed i vedkommende Ægtefælles Opholdskommune.

§ 6.

Udover den i Henhold til § 5, jfr. § 7, beregnede Aldersrente, kan Kommunalbestyrelsen yde et for alle Aldersrentenydere indenfor Kommunen procentvis lige stort Tillæg, der ikke maa udgøre over en Trediedel af den i Henhold til nævnte Paragraffer beregnede Rente; dette Tillæg fastsættes af Kommunalbestyrelsen for 1 Aar ad Gangen, regnet fra den 1. April.

Endvidere kan Kommunalbestyrelsen efter Andragende fra en Aldersrentenyder, naar det godtgøres, at vedkommende er i Trang, tilstaa et personligt Tillæg, der fastsættes for højst 1 Aar ad Gangen og fortrinsvis ydes under Hensyn til ved Lægeattest bekræftet Sygdom, som kræver Hospitalsbehandling, særlig Sygepleje i Hjemmet eller lignende, hvortil Udgifter ikke udredes ifølge Aldersrentenyderens Medlemsskab i en statsanerkendt Sygekasse. Er en Aldersrentenyder indenfor et Tidsrum af 1 Aar, før vedkommende har indgivet Begæring om Aldersrente, ophørt, eller ophører han (hun) at være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, uden at Kassens Hjælp er opbrugt, kan nævnte Hjælp i Sygdomstilfælde dog kun ydes i det Omfang, i hvilket den paagældende Sygekasse ifølge sin Vedtægt ikke havde kunnet yde den. Kommunalbestyrelsen har Ret til at afholde Medlemsbidrag til statsanerkendt Sygekasse af den paagældendes Aldersrente. De en Aldersrentenyder i Regnskabsaaaret tilstaaede personlige Tillæg maa ikke, med mindre ganske særlige Forhold nødvendiggør det, overstige en Trediedel af den ham (hende) i Henhold til § 5, jfr. § 7, tilkommende Aldersrente.

En Kommunes aarlige Udgifter i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stykke maa ikke overstige tre Fjerdedele af det Beløb, der i Henhold til § 5, jfr. § 7, er ydet i Aldersrente til samtlige Aldersrentenydere udenfor Aldersdomshjem indenfor vedkommende Kommune i det foregaaende Regnskabsaar. For Regnskabsaaaret 1927—28 maa de nævnte Udgifter ikke overstige Halvdelen af det Beløb, der i Regnskabsaaaret 1926—27 er udbetalt til Aldersrente i vedkommende Kommune i Henhold til § 5, 2det Stykke, jfr. § 6, i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente.